

Waarom een onafhankelijke vrouwenbeweging tegen de schuld en de soberheidsmaatregelen?

De schuldcrisis en de soberheidsmaatregelen die er het gevolg van zijn raken ons, de vrouwen, eerst en vooral, in alle facetten van ons leven. Als we ons niet organiseren om ons te verzetten zal niemand anders het in onze plaats doen...

Waarom raakt de schuldcrisis en de soberheidsmaatregelen specifiek vrouwen?

Door de neoliberale soberheid en de crisis ontlast de staat zich van haar verplichtingen inzake de sociale bescherming van gezinnen. De verantwoordelijkheid voor de verzorging van bejaarden, personen met een handicap, zelfs voor ontredderde en werkloze jongeren verschuift van de overheid naar het gezin. In het gezin zijn het de vrouwen die praktisch exclusief – zonder vergoeding! – de last dragen van al deze fundamentele sociale verplichtingen van de overheid.

Vrouwen worden met andere woorden verplicht om de welvaartstaat te vervangen...

Ja, maar er is meer dan dat. Wij zijn de eersten die getroffen worden door de massale ontslagen die gepaard gaan met de ontmanteling of de privatisering van de publieke diensten. Want het grootste deel van de loontrekkenden in deze diensten bestaat uit vrouwen.

We zijn niet alleen de eersten die afgedankt worden zonder enige hoop op heropname, zeker wanneer we moeder zijn of de vruchtbare leeftijd hebben. We blijven niet alleen massaal werkloos, vooral de jongeren die geen enkele professionele toekomst hebben. We worden niet alleen veroordeeld tot armoede en onzekerheid, maar hier komt nog bij dat ze ons met taken en werk belasten die voorheen door de staat uitgevoerd werden. Met alles wat dit met zich meebrengt: vermoeidheid, stress, vroegtijdige aftakeling, onbetaalde arbeid en bijkomende uitgaven!

Er zijn er ook, de staat op kop, net zoals trouwens de kerk en allerlei mensen met minder goede bedoelingen, die zeggen dat de vrouw op die manier tot haar ware missie teruggebracht wordt: zich wijden aan haar huis, aan haar gezin.

Het gaat hier om een lage vorm van propaganda die beroep doet op de meest seksistische van de reactionaire clichés. Dit is enkel bedoeld om de meedogenloosheid van de neoliberale politiek te verbergen. We zijn hier getuige van het huwelijk tussen de memoranda van het IMF en de Europese Commissie, die ons zagezegd willen “moderniseren”, met het bolwerk van het meest anachronistisch en vrouwhatende patriarchaat, namelijk de kerk, rechts of extreem rechts.

Gaat het hier enkel over propaganda of zijn er praktische gevolgen voor de vrouwen?

Gans deze afbouw wordt vergezeld van maatregelen die er op gericht zijn vrouwen de geringe rechten en verworvenheden te ontnemen die ze bekomen hebben dankzij de strijd van de laatste decennia. De Heilige Alliantie van het Kapitaal en het Patriarchaat schakelt in feite ons recht op werk, en dus op economische onafhankelijkheid, uit. Ze behandelt ons als slavinnen belast met taken en functies die voordien uitgevoerd werden door de welvaarstaat. Want het ligt zagezegd in de natuur van de vrouw om tezelfdertijd te dienen als kindertuin, als bejaardentehuis, als ziekenhuis, als restaurant, als wasserij, als psychiatrisch asiel, als bijscholing en zelfs als arbeidsbemiddeling voor de werklozen in het gezin. Dit zonder enige vergoeding en zonder de minste erkenning. De vrouw heeft geen vrije tijd meer om uit te blazen, om voor haar eigen persoon te zorgen, om actief aan het

publieke leven deel te nemen.

Vrouwen betalen hier toch een hoge prijs voor?

Ja. Deze dagelijkse spanning doet ons vroegtijdig aftakelen. Maar er is meer. Dit seksisme rond de zogezegde “vrouwelijk natuur” gaat gepaard met de behandeling van vrouwen als minderwaardige wezens. Waarvan het lichaam beschouwd wordt als steeds ter beschikking staande, en op dewelke het voor om het even welke man toegestaan is zich uit te leven. De gevallen van geweldpleging ten aanzien van vrouwen, die reeds wijdverspreid zijn, vermenigvuldigen zich in het tijdperk van het kapitalisme van de memoranda.

De conclusie is simpel: ons verzet tegen dit offensief ten aanzien van ons door de regering van de Troïka en de memoranda vloeit langs onze zelforganisatie en de ontwikkeling van een onafhankelijke en autonome beweging van vrouwen tegen de schuld en de soberheid.

Sonia Mitralias is actief in het Vrouwennetwerk en beweging tegen de Schuld en de Soberheidsplannen in Europa (Griekenland)